

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
 Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
 — Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
BÁRVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Igmándy-utca 80. szám.
 Kéziratot vissza nem adunk.
 Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Kisember—szegényember.

A szegénység nem zárja ki azt, hogy a mostoha életrend s viszonyok közt első ember ne legyen legalább is épp oly derék, jellemes és hasznos tagja a társadalomnak, mint a milliókkal rendelkező bankár, földbirtokos sőt azt sem zárjuk ki, hogy a kiségzisztencia ne legyen lángész, a ki hatalmas tehetségével nagy szolgálatokat tudna tenni az emberiség közös ügyének, a haladásnak és tökéletesedésnek, amely felé örökös utban van és feltartóztatlanul megyen a mindenség valamennyi paránya.

Nem érdektelen tehát annak a fejtegetése, hogy a polgároknak az állam beavatkozására szoruló jogviszonyai berendezésénél jelenleg mennyiben uralkodik a jogegyenlőség s mi volna a teendő arra nézve, hogy ezen téren uralkodó vizsátságok eltűnjenek vagy kevesbedjenek?

Ismeretes dolog, hogy az életviszonyok mai mozgalmi és egyéb szabályok oly számosak és bonyolultak, hogy azokban a szakember is nehezen igazodik el. Éppen azért megbecsülhetetlen a hivatalos egyének abbéli szolgálata, amelyet ezek a közönség, a fe-

lek érdekeinek megvédésében a hatóságok előtt gyakorolnak. Mert nincs az a birói függetlenség és pártatlanság, amely mindkét fél érdekét egyaránt megóvná, különösen a jogviták folyamán s így rendszeren a járatlanabb, a kevésbé közlékeny természetű, legtöbbször tehát a gyengébb fél huzza a rövidebbet. A jogegyenlőség szempontjából szükséges tehát, hogy a szakszerű jogvédelem minden ügyében, minden egyénre egyaránt kiterjesztésék. Ennek lehetőségét elvben ugyan minden jogállam — hazánk törvényhozása is — elismeri, de a gyakorlatban alkalmazását a jogügyek nagy csoportjára, éppen a legkisebb ügyekre és a jogkereső egyének jelentékenyebb részére, éppen a legszegényebbre nézve megnehezíti, sőt legtöbbször lehetetlenné teszi a szakszerű jogvédelem drágasága.

Hogy tehát maga az elv ne legyen pusztán szó, a melyet rutul kicacag az élet, a szakszerű jogvédelmet mindenkire s minden ügyre nézve hozzáférhetővé kell tenni. A ki tudja azt, hogy a szegényembernek néha pár garasnyi követelése reá nézve épp oly fontos, mint a gazdagok százakra vagy ezrekre menő peres vagyona; a ki ta-

tapasztalta, mennyi herce-hurcával, költséggel, idővesztéssel jár a munka idejét mulasztó embernél a perlekedés: az belátja nézetünk helyességét.

A szegényvédők rendszere, melyet törvényünk elfogadott, nem elégíthet ki minket, mert egyrészt nagyon sok és megalázó formassággal jár, másrészt pedig csak a teljesen vagyontalanokra terjed ki. Aztán meg ha már ráfanyalódik is a kispolgár erre a keserves utra, cseberből vederbe esett, mert idejét a bíróságok helyett a községi előjáróságoknál kell elvesztegetnie, a hol jól össze is szidják, hogy mondjuk husz különféle egy-két követelése miatt husz hivatalos bizonyítványt kell kiállítaniok. Ez a módja tehát a szakszerű jogsegélynek nem felel meg a jogegyenlőség követelményeinek. Czélszerűbb módja volna az ingyenes jogvédelem szerepe állami alapon, úgy hogy azt bárki igénybe vehesse. Másik módja az ingyenes jogvédelem rendezésének a társulás vagy szövetkezés. Ha alkalmas a társulás az élet majdnem minden viszonyaiban, ha páratlan sikerekre vezet a gazdasági élet minden terén, miért volna rossz és hátrányos gazdasági munkánk eredményének és jövedelmünknek megóvásában, biztosításában és megvédésében.

A gyerekért.

— A „Dél-somogy“ eredeti társzaja. —
 Irta: Erdélyi Lajos.

Pók Gábor báméskodva nézte az alkonyodó eget. Vizen élő embernek nem igen akad gondolata. Vagy ha akad is, csak az idő, meg a szerszámok és a jó fogás irányában érdeklődik valamennyire. Ladikját lassudan, észrevétlenül vitte lefelé a Tisza vize, egész a füzési kanyarodásig. Ott aztán szépecskén beleorrolt a homokba és csak a zökkenésre szólalt meg a gazda:

— Nő, ez lóhozott!

De azért nem haragudott. Inkább mint-ha kedvére esett volna a dolog, hálószer-számait gondosan behajtogatta, aztán nehézesen lépéssel a partra ugrott.

A vízbe hajló szomorú fűzfák alatt lágy, kívánatos ülés kínálkozott, hát nekidőlt és belenézett az uszó, fehér felhőkbe, melyeket haragos piros csik szegélyezett . . .

Fecskepár esapott a Tiszának, szárnyuk bele-belecsobbant a vízbe és kergetőzve siklottak át a habfodrokon. Hozzá csipogtak vigan, szerelmesen.

Partmentén legelésző tehenek a Tiszának kíváncsiak. Pedig a csordás haza igyekezett velök. Haragosan pattogtatta a maga faragta cifra ostarát.

A bikának baja kerekedett a fürge fecskékkel. Keringve röpködtek körül a megtoppant állatot, mire az hóbömbölvé vágta szárnyait a porhanyó földbe. A madárkák ijedten rebbentek el onnét.

Tulnan a csongrádi toronyban megkondult a harang. S tova bánatosan, bugva in-

dult neki utjának és végigrezgett a harmatos langyos levegő égen.

Pók Gábor lassan szedelőzködött. Már neki is fohászodott, hogy a mély homokból kibillent a ladikját, — egyszerre csak vékony gyereksivalkodás ütött a füléhez.

Figyelmesen körülnézett, aztán vitte kíváncsisága a hang irányába. Széttördelte maga előtt a sok egymásba fonódott gíz-gazos ágat és csak nagy nehezen jutott el a partemelkedésig. Ott a magas füben megtalálta hitvány pályába bagyalászva a senki gyermekét, egy siró csecsemőt. Pillanatig bámész megütközéssel nézett rá, majd lehajolt hozzá és gyöngéden ölbe vette. Csak úgy a foga közt mormolta vélekedését:

— Kitétek, szögény ártatlanság.

És vitte. Ujjasát eligazította a ladik alján. Nagy óvatossággal oda helyezte az ár-

Pontos kiszolgálás!

Előre haladott idény miatt az összes
mosó batist és delain mélyen leszállított árban.

Maradékok fél árban.
HEISLER FERENCZ és TÁRSA
 Uri Női és férfi divat üzletében SZIGETVÁROTT.

Szabott árak!

A kath. legény-egylet színelőadása.

A kedvezőtlen időjárás miatt nem az egylet udvarában, hanem a „Korona“ színelőadásban lett vasárnap este megtartva.

Bizony nagyon meglepett bennünket az, hogy az előbbi időkben annyira pártfogolt legény-egylet multságára olyan kevesen jöttek el, holott azelőtt mindig zsúfolva volt a terem. Valóban nem értjük a közönség indolentiáját e kulturális egyesülettel szemben, mely megérdemli a pártolást.

Igaz ugyan, hogy az előadott darab szerencsétlenül lett megvalasztva. Színre került ugyanis az „Elégedetlen faragó“ 2 szakaszos vígjáték. A rendezéstől eltekintve, a darab nem ér egy fabatkát sem. Üres, a cselekménye csekély. Meséje kurta s ennek egy üdvösséges tanúsága van. Az ilyen darabot melyet karácsonykor, vagy húsvétkor bátran előlehet adni az elemi iskolában, a XX-ik században már nem veszi be a publikum. S nem felnőtt embereknek való, hanem normálistáknak.

Ha még annyira vallásos is a kath. legény-egylet, de ilyen száraz darabot vele előadhatni, pláne hölgy szereplők nélküli darabot, az meg sem járja tisztelt egyházi és világi vezetőség! Viszont igaz az is, hogy nem kívánhatunk tőlük vígszínházi darabot. De hány szép történelmi darab, népszínmű, vagy vígjáték és bohózat van magyar és nem Schanbeck nevű német szerzőktől, miket bátran előadhatnak még a zárdában is, hogy a Koronába. Igaz azt mondják, hogy a lányok többször visszadták a szerepeket más daraboknál, de ezen másként és nem így, hanem okkal-móddal kell segíteni a rendezőségnek.

A darabról miután már elmondtuk véleményünket, még csak pár szóval a szereplőkről kell szólanunk: Balázs fuvagó szerepét meglehetősen jól adta *Leotai József*, ki a folytonos Adám szidalmazásával gyakori derűtséget keltett. *Mig Ferke* szerepében *Horváth Kálmán* állta meg jól helyét és ő

játszott legjobban s gyakran megkacagtatta a közönséget. Aranyvári grófot *Turópai Imre* játszta. A szerepét tudta, de gyorsan beszélt, onnélfogva akadozott. A többi szereplők is iparkodtak eleget tenni, de a darab rovására írjuk, hogy a kellő hatás nem volt meg. Felesleges énekszámok (férfi duettek) is voltak minden zenekíséret nélkül.

Az előadás általában véve nem valami sikerültnek mondható. De szeretjük hinni, hogy jövőben kitűnő jó magyar darabot, összevágó és szép előadásban fogunk élvezni, erre kérjük is a vezetőséget és az ifjakat s ha ez így lesz, akkor majd meglátjuk, hogy a méltó elismerés sem marad el.

Az előadást táncz követte, mely vidám hangulatban a hajnali órákban ért véget.

B.

H I R E K.

— **Olay képviselő Nyílt-levelét** a polgárság úgy helyben, mint a vidéken már kézhez vette s mint értesülünk teljes meglepedéssel.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszter a lakócsai anyakönyvi kerületbe *Galys László* segédjegyzőt, anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Távozó jogtanár.** *Bors Emil* dr. jogtanár a pécsi jogliceumtól történt nyugdíjaztatása alkalmával elköltözködik Pécsről Rakospalotára, ahol villát vett.

— **Meghívó.** A „Szigetvári Olvasó Egylet“ *Zrínyi Miklós* hősi esztelenek évfordulója alkalmából 1906. évi szeptember hó 6-án a kert fényes kivilágítása mellett **Táncz és tétel** rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona. Kezdeté este fél 9 órakor.

— **Uj polg. isk. tanár.** A vallás és közoktatásügyi miniszter *Kun Kálmán* helyébe *Kemény Sándor* volt hódmezővásárhelyi polg. isk. tanárt Szigetvárra áthelyezte. Az új tanár már megérkezett és elfoglalta állását.

— **A második turbéki bucsu.** f. hó 8-án kisasszonynapján lesz. Jóllehet, hogy ez is igen látogatott, de mégsem annyira mint a Nagyasszonynap. Mégis a kath. hívők ezrei keresik fel e napon is a híres bucsujáróhelyet, sőt a zarándok seregek már napokkal azelőtt érkeznek a kegyhelyre melynek templomát egészen átrestaurálták.

— **Az áll. elemi iskolaépület felülvizsgálása.** Nevezett iskolában végzett munkák felülvizsgálatára pénteken városunkba érkezett *Baumgarten Sándor* budapesti műépítész, ki miután több helyreigazitandó hibát talált, emnélfogva a munkák végleges átvétele majd csak a hiányok pótlása után történik.

— **A „Szigetvári Polgári Kaszinó“** F. hó 8-án szombaton „Táncestélyt“ rendez, melyen vendégek is szívesen láttatnak. — Belépti-díj nincs. Kezdeté este 8 órakor. — Külön meghívók kibocsátva nem lesznek.

— **Tűz egy asztalos műhelyben.** A gondatlanság, vagy véletlenség folytán, könnyen nagyobb tűz keletkezhetett volna esztőtörtő-kön délelőtt *Sarlay László* helybeli asztalos műhelyében, hol a sziaács meggyült és mar sűrű füstgomoly tödült ki az utcára, de szerencsére a házbelleknek a szomszédok segítségével sikerült a tüzet elfojtani.

— **Gyászrovat.** Súlyos csapás érte *Stayer István* helybeli borbély és fodrász polgártársunkat, mert neje szül. *Osztén Jozefa* hosszas szenvedés után élete 27-ik évében aug. 27-én elhunyt. Temetése 29-én délután óriási részvét mellett ment végbe. A boldogultat, szülein és ferjen kívül öt apró arva gyermeke, *Stayer István, Kálmán, Gizella, Lajos* és *Margitka* siratják. A koran özvegyeségre jutott férj és melyen sujtott családja iránt a részvét városunkban általános. A haltozásról gyászjelentést adtak ki.

Öszinte részvéttel vettük a gyászjelentést, hogy *Szabady Géza* né szül. *Zepezauer Lujza* aug. 30-án hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. A boldogultat férje *Szabady Géza* segély-egyleti könyvelő és nevelt leánya *Katicza* gyászolják.

tatlan jószágot és szokását megtagadva, gyors ütésekkel evezni kezdett.

A harang pedig bugott méltóságosan. Hangja belesimult a hőmpölygő hullámokba és onnét kiemelkedve, mintha szárnyra kapott volna, röpiült át a széles pusztaságon, hogy az ott élő emberek is elmondhassák esti fohászukat.

A hosszú harangbugásról a csöndes embernek eszébe ötiött a másnapi ünnep és egyszerűben átnyalallott a mellén valami régen pihent, szóltan fájdalom.

Érezte, hogy magára maradt.

Boldogasszony napján éppen kétesztendeje temették el az asszonyt. Csak úgy szakgatva, borongósan röppen ki a gondolata:

— Pedig, de igön megböcsültük egymást.

A lapát már alig mozgott a kezében. Csak éppen hogy huzogatta a vizen át. Tekintete lassan oda esett a pólyás apróságra, a mint nézte, nézte, csöndes megindultság ült a képére.

— Most már van gyereköm, — morgogta.

Ezzel aztán elült a keserősége. Akár-

csak kicsiny angyalok cirógatták volna végig borostás ábrázatát, olyan derűsen mosolygott.

Elnézett messzire. Valami jóleső terv mozgott az agyában és kezdett kiformalódnai, ugyanarra, hogy mikor partra ért, ezt mondta:

— Ugy lösz . . .

És vitte szerszámaít gunyhózába. Menetközben meg visszatértében is Julis asszony felől gondolkozott. Szinte előtte állt az a rőzsapirosképü fiatal asszony. Mikor magához emelte a babát, mintha vigasztalni akarta volna, odasugta neki:

— Arany annak a lelke! Én ösmérem . . .

És egyenest a falunak tartott.

A kis esztelen föl-fölebredt, de Pök Gábor gyönyörűségeen elhajukázta. Valami neveléses volt a nagy szál ember, azzal az öklömsöpp gyerekekkel. A falu népe bizonyára nevelte nézte volna a jó ember buzgólkodását. Így sejtítette maga is, mert a kertek alatt settenkedett el Vidané házához.

Az asszony templomban járt akkortájt. Beáhitatoskodta magát az öregek padjában. Pedig a fiatalok közül se ritt volna ki valami tulságosan.

Pök Gábor megállott az ajtóban és beszólt:

— Itthon van a Julis asszony?

A kis pösze hetes leány azt válaszolta, hogy egyszeribe hazatér. Közben pedig szájtátva bámészkodott azon, hogy mit akarnak Gábor bácsi ezzel a síró porontyival?

— Ne vértákolj már — csitigatta Pök Gábor a sivalkodót. De ez csak tovább hasogatta a levegőt.

Egy darabig gyámoltalanul állott a jó ember, de hirtelen észbekapott:

— Ehős vagy, ugyé?

És mintha csak a pontos választ is megkapta volna kérdésére: letette a gyereket. Kiment a pitvarba. Onnét tejes köcsöggel tért vissza. A hetes leánytól tiszta keskenőt kerített. Beletett egy darab kenyert és a köcsögbe mártotta kendőstül; aztán élhetetlen jószággal odavetette a kicsike száájához, bizogatván:

— No ne, ögyé!

Az pedig akárcsak értette volna a szót, éhes mohósággal szopogatni kezdte a pempőt.

Erre már Vidané hazérkezett.

Mikor a szobába lépett és megpillan-

— **Késelő bulgárok.** Mint lapunknak jelentik, Gyurkovics Péter és Orbán gerdei lakos bulgár kertészek esütőtörök este a más-napi szigetvári hetivására jöttek zöldséggel megrakott kocsijukon. Amint N.-Peterd és Botyka közt haladtak, ott gyalogolt a poros országúton Niedermayer János botykai koresmáros, ki kérte őket, hogy vigyék el hazáig a kocsit, mert a kocsi lőcsőt megfogta. A bulgárok a helyett, hogy felvették volna, ostorral megvagdalták, — mire Niedermayer is dühbe jött s előre ugrott a lovakat feltartoztatta. A két bulgár meg leugrott a kocsi körül, — torkon ragadták a szegény koresmáros s fején 11 késszurást ejtettek. A brutális vad bulgárokat a esendőrök letartóztatták. A koresmáros állapota életveszélyes.

— **Tisztviselők fizetés javítása.** A kormányának komoly szándéka volt, sőt elvi elhatározása, hogy már az idén betölti az állami és törvényhatósági hivatalokban az első fokozatot. Az idei költségvetésnél számításba is vették; de a közadók oly gyengén folynak be, hogy pénzügyileg lehetetlen ez idő szerint a százak és ezrek által méltán várva várt fizetési előléptetést megvalósítani. A kormány minden lehetőséget elkövet, hogy ha fokozatosan is, de még ez évben betöltsék az első fokozatot; a körülmények azonban kevés biztatást nyújtanak a szándék megvalósítására. Ha az idén nem is tölthetik be az első fokozatot, jövő 1907. év elején minden körülmények közt be fogják tölteni. A buzgó kívők ne zavartassák magukat; hanem csak reméljenek tovább.

— **Vakáció végén.** A nyár is haldoklik, a diáknépség, meg a tanítóság és tanárok vakációja már véget ért. Jön már a városba mind: a diák, a tanár ur, a tanító. Szállingóznak vissza az otthonból és a nyári tartózkodási helyről. A diákságnak sok a gondja: lakáskeresés, könyvvásárlás, megymás. Népesebb már az utca, meg a korzó is, mert a diákszív tudvalévőleg szinten ver a kábat alatt. A tanár urak már csak morfondíroznak és azon tűnődnek, hogy miért is ér véget a nyár, meg a vakáció . . . De a tanítók is. (szedőgyerek.)

— **Megvan az óriási kígyó.** Már többször tettünk említést lapunkban, a turbéki bucsuban elszabadult óriási kígyóról, melyről azóta a legkalandosabb hírek keringtek — de mi sorra cáfoltuk őket. Tegnap azonban végre valahára sikerült ráakadni a bestiára. Ugyanis Páhoki István turbéki (Tepszis) eszéi, így valami 15 drb. elveszett. Tehát lesbe állott s ekkor látta, hogy az óriási kígyó emésztte el őket. Meg is találta a pálinkaház mellett a bozótban — s a kápolná-nál dolgozó kőművesek segítségével lécekkel egy ládába piszkálták, melybe be zárták. Páhoki a kígyófogás után rögtön jelentést tett a főszolgabírósnál, mely táviratilag értesítette a Kaposvaron lakó Prehalek Ádám panoramást, hogy tulajdonát a Mariska nevű óriási kígyót átveheti. A közönség most már nyugodt lehet. Sőt a bucsusoknak sem kell félni, még a kukoricában sem, mert megvan az óriási kígyó.

— **Ne öntözzünk szennyvizet az utcára,** mert ez büntetendő cselekmény. Azt hisszük, hogy ezt mindenki tudja, — csak nem tartja meg. A sok közül a rendőrség végre tett egy fejelentést, közegészség elleni kihágásért meg pedig így: A szigetvári izraelita hitközség tulajdonát képező 589. sz. ház udvarából az eső vizek kivezetésére szolgáló csatornából állandóan piszkos szennyosadék vizek folynak ki a főutcába és ezen vizek az ételhulladékoktól nem folyhatnak le és a közegészségre ártalmas büzt terjesztenek. Ezért a házban lakók fejelentetnek. Hason tartalmu fejelentést többet is tehetne a rendőrség.

— **A motorok ellenőrzése.** A kereskedelemügyi miniszteriumban rendeletet készítenek elő, amely szerint az iparfelügyelők utasították fognak, hogy mininális díjazás ellenében, a motort vásárló felek kívánságára, a motort alaposan megvizsgálják és pontosan megállapítsák a motor munkabírását, a felhasznált tüzelőanyag mennyiségét és egyéb, a motor szerkezetére vonatkozó körülményeket.

— **Tolvaj takarítónő.** Mint értesülünk a héten Franciszti János helybeli koresmáros panaszt tett a esendőrökön, hogy Pus-kás Józsefné szül. Sroth Rozália munkásnő, ki nála több ízben napszámba dolgozott s ezen időközben tőle ékszert, ruhaneműt stb. ellopott. — A megejtett házkutatás alkalmával tényleg egy opálköves aranygyűrűt és ruhaneműt találtak a esendőrök az asszony-nál, melyek Franciszti tulajdonát képezték. A tárgyakat elkobozták és jelentést tettek a bíróságnál.

— **Leégett préház.** A Hárság y községhez tartozó szőlőhegyen Hoffecker Ignác házassági lakos préháza égett le, a múlt napokban a benne levő összes ingóságokkal együtt. A tűz abból keletkezett, hogy Maul Antalné nevű asszony nappal a szőlőben dolgozott, este azután a préházban levő, ugynevezett szabadtüzhelyen tüzet rakott és vacsorát főzött. Mikor a vacsora megfőtt, a tüzet nem oltotta el, amittől a tüzhelyhez közel lévő, tüzelésre bevitt rőzse meggyulladt és ettől meggyulladt az alacsony tetejű préház.

— **Születés — házasság és halálozás.** A lefolyt augusztus hónapról a szigetvári anyakönyvi hivatal a következő jelentést adta ki: Született 7 fiu, 6 leány. Házasságkötés augusztusban nem volt. Elhunytak: Varga József 1 hónapos, Kolovics László 2 hónapos. Matáncsi János 19 napos, Koronics János 67 éves (kórh.), Lengyelóti Mária 20 éves, Haiszler József 1 hónapos, Neuvirth Sándor 1 hónapos, Vitta József 44 éves, Kovács Gyula 16 napos, Balázs Róza 40 éves (kórh.), Gáspár Katalin 4 hónapos, Schwarcz Adólf, 17 éves, özv. Pandur Istvánné—Vincz Teréz 65 éves, Stayer Istvánné—Oszten Jozefa 27 éves, Didovác Andras 72 éves, Sugár Géza Pál 6 éves, Szabady Gézané 88 éves. Összesen 17.

— **A felekezeti oktatás.** A közoktatási ügyi miniszter rendeletet adott ki az izraelita anya- és fiókhitközségek és imaház egyesületek alapszabályainak helyesbítése tárgyában. A rendeletben a miniszter körvonalozza a hitközségi iskolaszék teendőit és megállapítja az iskolaszékek szervezetét.

tolta a gyerekekkel veszködő nagy embert, ámultan csapta össze kezét, úgy kiáltotta:

— Mit lösz kelmed?

Pók Gábor meg se zavarodott. Komolyan felelt visszafordultában:

— Szoptatok.

Julis asszony jóságosan nevetett.

— Hát aztan kié ez a gyerekek? — és közelebb lépett.

Az ember mély meggyőződéssel szólt:

— Most már az enyém.

— A kelmedé?

— Igön.

Apródonként azonban kivallotta az esetet és vegezetül ránézott az asszonyra, mondván:

— Hát elhoztam.

Julis asszonyt egyszeribe elfogta a ri-hatnékomság.

Pók Gábor pedig úgy akarattal toldotta meg a beszédét:

— Embőrt nevelők belüle!

Julis szeméit törülgette és szinte gyölködve vetette oda a cseesemő ismeretlen anyjára:

— A dög asszony.

Aztán fojtódottan ünnepélyesen fordult

Gáborhoz:

— Kelmedet mögaldja érötte a jó Isten.

Pók hallgatott. Erre már nem volt szava. Csak nagy háladatossággal nézett az asszonyra, aki teljességgel elérte szándokait.

Julis asszony megfürösztötte, tisztába szedte a gyereket. Mikor a dolgát elvégezte, leült. Nagy esőndesség támadt. Így szokott az lenni, ha sok a mondani való.

A gángó ember testén átfutott valami parázs érzélem. Szédülni kezdett, mert szokásánál messzebbre gondolkodott. Egyszerre csak megszólalt:

— Julis asszony, itt hagyom a gyereket.

Vidané bólongatott a fejével, hogy jól van.

— Möglizetők érötte.

Erre az asszony fölállott. Közel lépett Pók Gáborhoz és ráértós tiltakozással mondotta:

— Nem köll fizetség.

Aztán szomoruan hozzátette:

— Neköm sínes gyerekeköm.

De már nem mertek egymásra nézni.

Pók Gábor agyában kergetőztek a fölig sej-

tett gondolatok, de beszédbe foglalni egy szóravalót sem tudott.

Mikor öreg este lett, odaállott Julis mellé. Becsületes arcán vonaglott a megindultság, pedig nagyban erősködött ellene.

Julis asszonynak könnyebb dolga volt. Ő csak elbibilődött a kis jószággal, pedig a szíve remegve sejtett valamit . . . csak azt nem tudta volna megmondani, mit?

Az ember nagyokat lélegezett. Nem ment tovább, csak annyit mert mondani:

— Julis asszony. Kettőnké lesz a gyerekek.

Azzal az ajtónak fordult, mert szégyenlette kifutó könnyeit.

Vidané suttozva tette utána:

— Ugy lösz.

Erre a biztatásra megfordult Pók Gábor. Nehéz volt a beszéde, de azért kiépítette valamiképen.

Az asszony elpirult. Pók Gábor neki bátorodott:

— Siralom így az élet, Julis asszonynak is . . . neköm is . . .

Itt egyszerre sóhajtottak.

— Nem öregedtünk még el? Ugye nem?

— **Halál a kerekék közt.** Megrendítő esetről értesítenek bennünket, mely egy kis fiúnak borzalmas halálával végződött. A m. hó 27-én *Tóth János Gyöngyös* pusztai uradalmi kocsis a beczeri téglaházhoz ment legláért. Azonban a 4 éves *József* és 6 éves *János* nevű gyermekei utána szaladtak s felkapaszkodtak a kocsiára. Visszajövet a téglával megrakott terhes kocsin hátul ülést csinált az apa fiainak, kik folyton csatálankodtak s le és fel ugráltak. Hiába intette őket a kocsi mellett gyalogló apa, ki egyszer rémes sikoltást hallott s megállt nyomban a lovakat, de már késő volt, mert a 6 éves *János* gyerek a kerék és az oldal közé került s a kerék derékban összeroppantotta. A szegény apa súlyosan sérült gyermekét csak nagy nehezen tudta kiszabadítani. Hozaszállította s a nyomban hívott orvosi segítség sem használt már, mert a kis fiu másnap reggelre iszonyu kínok közt meghalt. A megejtett boncolásnál májrepedést konstatáltak az orvosok. A szegény ember ellen gondatlanság miatt az eljárást megindították.

— **Tiszta a vasuti utca.** Végre valahára elértük azt az időt is, hogy városunk legélénkebb forgalmu aszfaltos utczáját tisztán tartatja az előljárási, miért is elismerés illeti. Igaz, hogy részben mi polgárok is külön-külön hozzájárulunk az utca öntözéséhez és sepréséhez, — de el is várjuk a jövőben is, hogy tisztaság legyen. Akkor nem lesz panasz.

— **Drágul a szén.** A nagy drágaság hoz újabb a szénárak drágulását sorakoztatják a kőszénbánya vállalatok. Evről évre srófolják a szénárakat, de ez még mindig nem elég, mert a bécsi szénmagykereskedők legutóbbi értekezletükön elhatározták, hogy a felsősziléziai szénárakat szeptember elsejétől kezdve waggonként tíz koronával, métermázsánként tíz fillérral fölcmelik. Ez csak újabb fokozása a szegény ember nyomorának. El lehetünk rá készülve, hogy a bécsi széndrágulást nyomon fogja követni a magyar szénárak felemelése is, mert a magyar vállalatok és kereskedők a „jó“ példát rendszeresen követni szokták.

Az ember mindig önérzetesebb hangon beszélt:

— Később elértük egymás beszédjét. Aztán mögbirom én még a kenyérkereső munkát.

És kidüllesztette széles, erős mellét.

Az asszony szorongó szívvel zavarodottan nézett a szunnyadó gyerekre. Karja, teste megszibbadt és nagyon is sebesen vert a szíve.

Pók Gábor lassan az asszony vállára tette a kezét. Aztán elszántan kimondotta:

— Julis asszony, lögyön a feleségem!

De mintha maga is megijedt volna merész szavától, engeszteléseképen nyomban utána tette:

— A gyerekekért.

Julis egyszerűen igen elgyöngült. Ugy érezte, hogy tüstént elérkezik a világ vége. Pók Gábor erre már egész ember lett. Odahuzta magához az asszonyt, láztól égve sugta neki:

— Lőszöl a feleségöm?

Julis szerelmesen, sirva simult Pók Gábor mellére. Átfonta gömbölyű karjaival az embere nyakát úgy zokogta:

— Lőszök, — a gyerekekért . . .

— **Elfűstölt milliók.** A dohányjövédéki központi igazgatóság most állította össze január 1-től május hó végéig a szent korona országában eladott dohánytermékek statisztikáját. E szerint eladtak az általános forgalomban levő gyártmányokból 43,217,108 korona 4 fillér értékűt. — A belföldi különlegességi gyártmányokból 3,910,551 kor. 92 fillér, külföldi különlegességi gyártmányokból 738,303 korona 29 fillért vettek be. Összes bevétel 47, 865,963 korona 25 fillér. A múlt év hasonló szakában az általános forgalomban levő gyártmányokból bevettek 40,774 281 korona 38 fillért, belföldi különlegességi gyártmányokból 3,668,786 korona 48 fillért, külföldi különlegességi gyártmányokból 687,591 korona 31 fillért, összesen 45,120,659 korona 44 fillért vettek be. A többlet tehát 2,745, 303 kor. 31 fillér.

— **Nagy emberek kis örültségei.** Alig volt nagy ember, akinek valami mániája ne lett volna. *Ampère*, a híres matematikus előadásai közben mindig kikeresett magának valamelyik hallgatójának a kabátján egy gombot és azt nézte. *Bourdoulou*, prédikáció előtt mindig hegedült. *Brézé* marsall elajult, ha nyulat látott. *Crébillon*, a tragédiáiról csak úgy tudott írni, ha a két hollója ott ült az íróasztalán. *Cujas* a földön írt. *Erazmus* lázt kapott, ha halat látott. *Lavoisier* pohár helyett tintatartóból ivott. *George* kissasszony, a híres színésznő szemet evett, *Lalande* pedig pókokat.

T a n ü g y.

— **A beiratások az izraelita iskolában** 2-án és 3-án lesznek, ugyan e-nap 3-án megkezdődnek az előadások.

— **Iparrajztanfolyam befejezése.** Győrben a múlt szombaton fejezték be az iparosinasok rajzoktatása céljából rendezett két éves rajztanfolyamot, melyen vármegyénkbeli *Szabó Gyula* szigetvári és *Gróf Mihály* bari ipariskolai tanítók vettek részt és legjobb osztályzási képesítést, díszreter iparrajztanítói oklevelet nyertek.

— **Szabadjegy a tanítóknak.** Egy nagyjelentőségű újítástól értesítik lapunkat. Arról van ugyanis szó, hogy *Apponyi* Albert gróf és *Kossuth* Ferencz miniszterek egyetértőleg elhatározták, hogy az ország összes tanítói részére július és augusztus hónapok tartamára, a Máv. összes vonalaira való érvényességgel, életbeléptetik a szabadjegyet s így a két havi szünetben minden tanítónak, jelleg és felekezeti különbség nélkül, alkalom és mód adatik arra, hogy tetszése szerint bárhova is ingyen utazhasson.

Apró mesék.

I.

A tündérkirály.

Olvasta a buvár, hogy a Szent Anna-tó mélyén tündérek laknak, akik becsalják az embert a vízbe és a lelkét befőttes-üvegbe fogva, elteszik.

A buvár ellátta magát törrel, revolverrel és leereszkedett a vízikirály palotájába.

Ott ül az öreg nagyszakállu, zöld világosságban az üvegfa terem közepén. Nagy maganyosság. Az öreg éppen a delutáni álmat szunyokolja. A buvár belépésére fölemeli a fejét.

— Uram, — mondja a buvár, — azt olvastam, hogy nálad emberi lelkek vannak elrakva.

És a szemét dörzsölte, mert nem szokta még meg a vízben való nézést.

— Vannak, — feleli a király bólogatva. — Vannak. Néz körül. E palota fala föl a menyegzőig emberi lelkek gyűjteménye.

A buváron végigtáborozott a borzalom.

— Miért gyűjtötted őket? — kérdezte utálattal.

— Mert érdekelnek, — felelte nyugodtan az öreg. — Semmi sem érdekesebb, mint az emberi lélek. Mikor a lelek el van válvá a testtől, az olyan, mint mikor a gyémánt elválk a sártól. Aztán hát én is megváltogattam. . .

A buvár idegesen kiáltott közbe:

— Mindenkit ide zártál, a ki csak a kezébe juthatott!

— Oh nem. Sok nyomorult vékony frátert kidobtam innen. Itt előkelő társaság van, csupa gazdag lélek.

— Királyok?

— Király nincs egy se. Itt csak olyan lelkek vannak, akikkel beszélni érdemes. A melyikre szükségem van, csak előveszem. Társalgok vele naphosszat. Ma egyikkel, holnap a másikkal; néha egygyel két hétig is, néha kettővel egy napon. Sirok és nevetek velök napokon át s amikor már elfáradok, szavuk zenejében hajtom álomra a fejeimet.

— Tehát ezért gyűjtöd.

— Ezért. Magányos ember vagyok, s az állatokban már nem igen gyönyörködöm.

— Tehát emberi lelkek kellene, — szölt a buvár a fogát esikoritva.

És elővette a revolverét.

— Szabadon kell bocsátanod valamennyit!

— Nem értelek. — felelte a vízi király.

— Meg van írva, hogy ha ezeket a befőttes üvegeket fölborítják, a lelkek kiszabadulnak. Azonnal bocsásd el őket, vagy meghalsz.

A király elmosolyodva felelte:

— Mit beszélsz te befőttes-üvegekről. Lám mennyire másit a mese! Menj csak közelebb a falhoz fiam. Nem befőttes-üvegek azok, hanem könyvek.

II.

A kiskerekűek.

Egy boltban az órák beszélgettek.

Azt mondja a zsebóra a fali órának:

— Én csak nem régen vagyok a világon, hát nem is tudhatom, mi hogyan van, de te már régen megvagy, te sokat tudsz. Nem mondanád-e meg nekem, hogy honnan indultam én el, hogyan lettem a világra?

— Azt én se tudom, — felelte az öreg. — mert nem gondolkoztam előbb csak mikor már jártam. De azóta sokat gondolkodom én is ezen a kérdésen.

— Az mégis bizonyos talán, hogy nem fán termettünk, mint a körte. Ime itt ez az üvegtoku óra. Látni lehet benne, micsoda bámulatos alkotás a mi szerkezetünk. Nincs egy szög, egy kerékfogacska, amely hiábavaló volna. A mi szerkezetünk nagy elméből eredhetett.

— A körte épp olyan csudálatos alkotás, mint mi vagyunk, — felelte a kerti óra. — Annak is van szerkezete, ha nem is olyan föltűnő, mint a miénk, de még csodálatosabb.

Az üvegtoku óra szólalt meg:

— Nem tudjátok-e, hogy az órás csinálja az órát?

— Igen ám, — szölt egy bronzóra. — de az első órát ki csinálta? Azt nem csinálhatta órás, mert mikor még óra nem volt, órás sem lehetett és így az első órát órás nem csinálhatta.

Az órák mind belepöndültek most a beszélgetésbe, ki így, ki úgy magyarázta az eredetét, míg nem egy eles szavu szalon óra így dongott:

— Én már szolgáltam egy tudós embernél, tudhatjátok: legértelmesebb állat a világon. Az filozofus volt. Attól tanultam, hogy minden magától állott elő az idők kezdetén. Eszerint nyugodjatok meg abban, hogy az első óra is magától állott elő.

Az órák elhallgattak. Csak az öreg óra mormogott esőndesen.

Közgazdaság.

□ **A világ gabnatermése.** A földművelésügyi minisztérium tegnap délben tette közzé a világ ideai gabnatermésének statisztikáját. Az egész világ gabnatermése 3160 millió métermázsát tesz ki. Ebből Magyarország termése 132 millió métermázsá.

□ **Tenyészmarhavásár díjazással.** A somogy megyei gazdasági egyesület szeptember hónap 3-án díjazással egybekötött tenyészmarhavásárt rendez a kaposvári vásártéren. A kistenyésztők közt ez alkalommal 700 koronát fognak kiosztani, a nagyobb tenyésztők pedig diszoklevelet kapnak. A díjakat négy csoportban fogja kiosztani a gazdasági egyesület szakbizottsága, amelyben az alispán által kiküldött törvényhatósági állatorvos is részt vesz.

□ **Kedvezmény a magyar lónak.** A földművelésügyi miniszter közli Somogyvármegye törvényhatóságával, miszerint a kereskedelemügyi és pénzügyminiszterrel egyetértőleg a vámkezelés szempontjából kedvezményeket állapított meg a Németországba szállítandó magyar lovakra. A földművelésügyi miniszter rendeletét, mely a külföldi szállításokra vonatkozó vámkedvezményeket részletesen felsorolja, valamennyi járás főszolgabirójának megküldötték.

□ **Lódíjazás.** A „Somogy megyei Gazdasági Egyesület“ szeptember hó 3-ik napján délelőtt 10 órakor Kaposvárott ugy melegvérű, mint hidegvérű (Nori, Percheron, Muraközi, Ardennai) tenyészkanecákat díjaz a Honvéd téren, mely ezétra 300 darab ezüst koronát fordít. Díjat csak a somogy megyei volt urbéresék, vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy megyei tenyésztők tulajdonát képező anyakanecák nyerhetnek fajkülömbőség nélkül. A díjazást a somogy megyei gazdasági egyesület által kiküldött szakbizottságok eszközlik, melyekhez az alispán által kiküldendő állatorvos is csatlakozik. *Bogyay* Emil a gazdasági egyesület titkára. *Somssich* Andor a gazdasági egyesület elnöke. *Gróf Hoyos* Miksa, a gazdasági egyesület alelnöke.

□ **Rozsdás tejkannák káros hatása.** A gyakorlati életben ismételtelen előfordult, hogy a rozsdás tejkannákban szállított tejből készült vaj minősége sokat vesztett jószágából. A tej ugyanis bizonyos visszatazító faggyúzt kap, mely a tejben oldódó tejsavas vas képződéséből ered.

Tarka krónika.

A humor.

„Só a humor“ Nagyon helyes hasonlat. Söm elég van énnékem, De mihaszna? — mire szórjam, Hogyha nincsen kenyerem.

— Az orvosság. — A pazarló. Udvariasság. — Magyarul. —

Lacika szörnyü ugrálást visz véghez a szobában.

A mama kérdezi:
— Miért ugrálsz Lacika?
— Elfelejtettem felrázni az orvosságot mielőtt bevettem volna.

— Egy helybeli uriemberhez, akit a takarékoságáról általánosan ismernek, beállit egy vándor koldus és alamizsnát kér:

— Uram, éhen halok, ha nem segít!
— No itt van két fillér. Hogy jutott ilyen szomorú sorsra?

— Óh uram, az a hibám volt, mint énnék, óriási összegeket pazaroltam a koldusoknak...

A vendéglőben beszélte egy barátunk a következőket.

A szolgálónk mondja:
— Mig nem volt itthon az ifju ur: két hét alatt tízenegyszer kereste a Kaposztási ifju a pusz-táról. Az oszt az udvarias ember...

— Hogy hogy te?
— Hát valahányszor idejön — nekem mindig kezet csókol...

Egyik helybeli fiatal ügyvédhez beállit két pörösfél, hogy ki akarnak békülni.

— Nagyon szép mondja az ügyvéd. — Hát akkor csak írják alá ezt az egyezséget.

Az egyik alá is írta. De a másik megcsóknyósódott és nem akarta aláírni.

— Én eztet nem írhatom alá, mer' nem értem, — feleli a hosszas nogatásra.

Az ügyvédet végre elhagyta angyali türelme és dühében kifakadt:

— Hallja maga marha! Hát mit nem ért ezen? Hiszen olyan egyszerű...

— Hát mér' nem beszél mingyár magyarul a fiskális ur? — szól a megszepent magyar és az írást... aláírta.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Árak 50 kilogramonként értetődnek,			
Szigetvár, 1906. augusztus 31-én.			
Buza	uj	K.	6 80 6 90
Rozs	"	"	5 60 5 80
Árpa	"	"	5 80 6 50
Zab	"	"	5 30 5 40
Tengeri ó	"	"	6 — — —
Bab	"	"	9 — — —

Kiadja a szerkesztőség.

Apró hirdetések.

Tubarózsának level ment, kérek reá választ. Üdvözlő Bara fiu.

Egy szöke hivatalnok szeretne levelezni fiatal asszonnyal. Csak független, elvált vagy özvegy jöhet számításba. Leveletet Dr. jelige alatt a kiadóba kérek.

Elveszett a vasúti utcában tegnap este egy arany fülbe való. Becsületes megtaláló adja a kiadóhivatalba, — hol jutamat kap érte.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő

Köszönet nyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetlen drága nőm, illetve szeretett kedves leányunk *Stáyer* Istvánné szül. Oszten Jozefa elhunytá alkalmával részvétükkel — koszoruk adásával és a temetésen való megjelenésükkel fájdalomukat enyhíteni szivesek voltak, hálás köszönetünket nyilvánítjuk.

Szigetvár, 1906. aug. 30.

Stáyer István férj
Oszten Ede és neje.

Értesítés.

Szigetvár n. é. közönségének tudomására juttatom, hogy a *Siska* réle magán polgári leány iskola II. III. IV. osztályát átvettem.

Tandij: a II. osztályban havi 10 K.

„ a III. „ „ 12 K.

„ a IV. „ „ 14 K.

Nyugdíj járulék egyévre „ 30 fil.

Rapp Margit

okl. polg. isk. tanítónő.

Kiadó lakások

A régi iskola épületben átalakítás folytán lakások lesznek, melyeket a községi előjáróság október 1-ére.

bérbe ad.

Értekezhetni lehet az előjáróságnál, a hol a bérösszeg és feltételek megtudhatók.

Szigetvár, 1906. szept. 1.

Községi előjáróság.

Szülők figyelmébe!

Latinul és Németül tanít egy helybeli hivatalnok. Ugyanott 2—3 fiú vagy leány lakást és étkezést is kaphat — **Czim: a kiadóban.**

2443.
1906.

Pályázati hirdetés.

Alulírt előjáróság a községi képviselőtestület f. é. 111. sz. a. kelt határozatához képest az elhalálozás folytán üresedésbe jött **szigetvári római katolikus kántori állásra pályázatot hirdet** s felhívja mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítésük, eddigi alkalmaztatásukat és kifogástalan erkölcsi viseletüket, mégis testi és szellemi épségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb **f. évi szeptember hó 30. napjáig alulírt községi előjárósághoz küldjék be.**

Ezen állással évi 1200 korona készpénzfizetés és a plebánia hivatal által 1892. október 7-én kiállított jegyzékben felsorolt stólaris jövedelem élvezete van egybekötve, ezenkívül a hívek által kívánt temetési bucsuztató versek készítéseért és énekléseért a következő díjak szedhetők: 1-től 5. versig versenként 50 fillér, — ezentul minden további versért és pedig 6-tól 10-ig versenként 40 fill., 10—15-ig versenként 30 fill., 16-on felül 20 fillér. — Az évi 1200 kor. készpénzfizetést havi előleges részletekben a községi pénztár szolgáltatja ki.

Azok akik valamely olyan vétség miatt lettek előbbi állásukból elbocsájtva, vagy általában olyan vétséget követtek el, mely őket a kántori állás betöltésére egyházi szempontból disqualifikálja — ezen állásra nem pályázhatnak, sőt megválasztás esetén az ilyen egyén minden kártérítési igény nélkül a képviselőtestület által minden jogorvoslat kizárásával bármikor azonnal elbocsájtható.

Köteles a megválasztandó kántor a templomban, körmenetekben, temetéseknél s általában minden olyan egyházi alkalmakkor amidőn reá szükség van — a kántori teendőket végezni, mégis az állami elemi iskolában az egyházi éneket hetenként két órán át és pedig külön díjazás nélkül tanítani.

A kántor állása állandó s abból csakis az 1886. évi XXII. t. cz. értelmében fegyelmi eljárás útján mozdítható el. — Ezen állással nyug- vagy kegydíj nem jár.

Pályázók a kitűzendő időben és helyen kötelesek saját költségükön próba tartásra Szigetváron megjelenni, a megválasztandó kántor a községtől 50 kor. utiköltség térítvényben részesül.

A megválasztandó kántor állását köteles a képviselőtestület által kitűzendő időben elfoglalni, mert ellen esetben arról lemondottnak fog tekintetni.

Szigetvár. 1906. aug. hó 24.

Vargha Sándor
főjegyző.

Walde Lajos
bíró.

Előre haladott idény

és
tulhalmozott raktár
folytán

az összes nyári cikkek
mélyen leszállított áron!

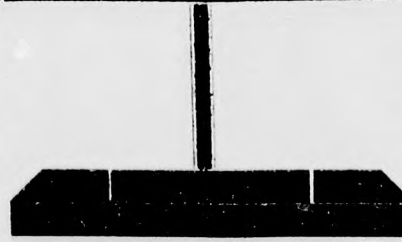
Maradékok félárban!

Rendkívüli alkalmi vétel.

DEUTSCH DÁVID FIA

divatáruházában
S ZIGETVÁROTT.

Hirdessünk
a „Délsomogy“
lapban,
ha czélt óhajtunk el-
érni hirdetésünkkel.

A polgári fiu és leány **tankönyvek**
valamint az elemi iskolai **Kozáry Edénél** kaphatók.

Mit igyunk?

Az elsőrendű természetes szénsavas
nátrientartalmú ásványvizet, a mohai

ÁGNES-

Vegyvizsgálatok s ajánlatok az Ágnes-forrást az orvosok előtt nagyon kedvelt gyógyszeré tettéka hamarosan orjási zamban kerültek ki orvosi bizonylatok s dr. Kéty, dr. Stanuborsky, dr. Berger, dr. Naundorf, dr. Borchardt, dr. Akantáz, dr. Blodig, dr. Fischer, dr. Mosetig, dr. Rust, dr. Werner, dr. Gebhardt dr. Balogh, dr. Varga, dr. Szabó, dr. Scipiadov, dr. Moravcsik, dr. Glasz, dr. Markosfalvi, stb. -ektől, a kik az Ágnes-forrást a legmegelőbben ajánlották s idégek gyomorbetegségei, chronicus gyomorhurutoknál, főleg karlsbadi kura után, vesztelagyalúságnál, angolkornál, vesztelagyalúságnál, átvágytalanságnál, vörösségységnél, mint orvostól fertőző betegségek ellen (typhus, cholera stb.) Házitartások számára másfél literesnél vastagabb üvegekben minden **hét napon át** a legújabb **szénsavas** **szénanion** **telített** **víz** **szőlő**, sőt a szőlővízzel is **előzőbb**; hogy az **Ágnes-forrás** **víz** a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse. nagyobb vidéki városokba ez a talok szertevetelték, ugyanott a forrás leírásának ismertető **füzet** **ingyen** **kapható**. A forrásközelség — Kapható minden fővárosban és elsőrangú vendéglőben.

forrás, mert föltétlenül tiszta, **Kedvelt borvíz!**
kellemes és olcsó savanyúvíz;
dús, szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek
ellen hanem a benne foglalt gyógysónál fogva kitűnő szere a legkü-
lönfélebb gyomor-, legcső-, és húgyzervi betegségeknek.

Főraktár: Ocsodál Gusztáv urnál Szigetvár.

Nyomatott Kozáry Ede gyorsajtóján Szigetvárott.